

[Justitsministeren.]

eller saa svagt, at det har givet Anledning til en større eller mindre Erstatning. Beløbene, som gives i Erstatning for Tort, er sat saadan, at de gennemgaaende giver en større Erstatning end den, Domstolene i Henhold til Retsplejelovens § 93 a giver. Jeg har faaet forelagt de Afgørelser, der er truffet om Erstatning for uforskyldt Anholdelse og Fængsling i Aarene fra 1942 og fremefter. I de allerfleste Tilfælde er Erstatningen for Tort og Lidelse ringere. En Del Tilfælde ligger omtrent paa samme Linie som det, man vil faa ud af dette, men saa rummer Beløbene efter de her foreslaaede Bestemmelser ogsaa Erstatning for Formueskaden, og der er Mulighed for Graduering. Det fremgaar af Lovforslagets § 2, hvor der staar, at Grundbeløbet skal kunne forhøjes, saafremt den ved Interneringen forvoldte Krænkelser paa Grund af den paagældendes Stilling og Forhold eller de Omstændigheder, hvorunder Interneringen er blevet iværksat, har været af særlig alvorlig Karakter. Det forekommer mig, at som Forslaget foreligger, imødekommer det det Ønske, jeg forstaar det ærede Medlems Bemærkninger gav Udtryk for.

Saa sagde det ærede Medlem noget om, at adskillige sidder fængslet nu paa et spinkelt Grundlag, og at det burde overvejes, om man kunde gennemgaa Grundlaget for Fængslingen og maaske komme til anden Beslutning vedrørende Fængsling eller ikke. Det ved jeg ikke; jeg synes ikke, det er min Sag. De, der sidder fængslet nu, sidder paa Domstolenes Ansvar, og de sidder, efter at deres Skyld er prøvet og de har haft den Adgang til det Forsvar, som Loven giver enhver, der fængsles. Det ærede Medlem sagde ogsaa, at vi havde regnet med en hurtigere Behandling. Det kan jeg ikke forstaa. Jeg synes, at Behandlingen af de Sager har været særdeles hurtig, naar man tager i Betragtning den store Mængde og de Vanskeligheder, som i øvrigt er forbundet med at faa saa stort et Retsapparat til at virke. For mig staar det saadan, at vi indtil nu har gennemført ogsaa Arbejdet med de Sager med en særdeles prisværdig Hurtighed.

Det ærede Medlem Hr. Rytter gjorde en lang Række Bemærkninger. De kunde naturligvis ikke andet end gøre Indtryk

paa mig. Den Alvor og dybe Bekymring, som jeg forstaar det ærede Medlem nærer, maa i høj Grad gøre Indtryk paa mig. Det er nu heldigvis saadan, at denne Bekymring næsten helt igennem har sit Grundlag i Misforstaaelser, ja som Regel i fundamentale Misforstaaelser.

Det ærede Medlem fandt noget beskæmmende i, at der i Forslaget regnes med, at der maaske kun er 300, der som ubetinget med Urette internerede har Krav paa Erstatning, naar saa mange Tusinde — efter det ærede Medlems Beregning 70 pCt. af samtlige internerede — har maattet løslades. Jeg tror, at vi ogsaa tidligere har talt om dette her i Tinget. At saa mange er løsladt, maa man jo tage som Udtryk for netop det, som det ærede Medlem ønsker: at Strafforfølgning ikke sættes i Gang mod alle og enhver, som i og for sig har gjort sig fortjent til, at Samfundet skulde skride ind imod ham for hans Holdning under Besættelsen. Alt, hvad der har været af Smaatteri, har i Almindelighed ikke ført til andet end Løsladelse. Det er kun grovere Tilfælde, som skal forfølges, og i det hele ogsaa kun de grovere Tilfælde, som bliver forfulgt, men Gennemførelsen af dette Synspunkt fører til, at man løslader mange Tusinde af dem, som det har været nødvendigt at internere. Det kan da ikke give Anledning til nogen Beklagelse, og navnlig ikke til den Opfattelse, at der saa skulde være 70 pCt. af de internerede, der skulde kunne komme og gøre et Erstatningskrav gældende over for Staten. Tværtimod, de skulde være taknemmelige for, at de er sluppet, uden at der er sket dem andet. Deres Internering var begrundet i deres Forhold og har været nødvendig. Om Tallet er 300 eller ikke, skal jeg slet ikke fæste mig ved. De Tilfælde, hvor Interneringen har været uberettiget, kan bringes frem til Afgørelse, og i de Tilfælde vil der blive givet Erstatning. Det er det rigtige Standpunkt i denne Sag.

Saa anstillede det ærede Medlem en Række Betragtninger over, hvordan jeg havde opfyldt eller ikke opfyldt de Tilsagn, jeg havde givet om at vejlede Anklagemyndigheden. Ja, man skal høre meget, men ogsaa her er det ærede Medlem ganske paa Vildspor. Jeg har straks, da Forhandlingerne her i Tinget var færdige, gjort Rigs-